

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

Miloš Orson Štědroň (1973)
VELVET HAVEL

Květen zahájí Divadlo Na zábradlí premiérou inscenace VELVET HAVEL v režii Jana Friče. Originální hudebně-dramatické zpracování velké osobnosti našich dějin s libretem a hudbou Miloše Orsona Štědroň. V roli Václava Havla se představí Miloslav König a premiéra se uskuteční 2. a 3. května 2014.

Velvet Havel je autorský projekt Miloše Orsona Štědroň, který po svých předchozích oceňovaných divadelních projektech věnujících se významným českým osobnostem dospěl také k postavě Václava Havla. Orson Štědroň se nechává volně inspirovat Havlovým životem i tvorbou a s humorem a zkratkou sobě vlastní pojednává o něm, jeho okolí i o nás samotných.

Režisér **Jan Frič** společně s kostýmní výtvarnicí **Lucií Škandíkovou** a **Davidem Černým**, který je autorem návrhu scény, vycházejí z hudby, která dává šanci uchopit toto nelehké a ožehavé téma jedné z největších českých osobností s nadhledem a s vysokou mírou originality.

Kromě již zmiňovaného **Miloslava Königa**, se diváci mohou těšit na herecké a také pěvecké výkony **Marie Spurné, Natálie Drabišákové, Anežky Kubátové a Petra Jeništy**. To vše za živého doprovodu Miloše Orsona Štědroň (klavír), Pavla Fiedlera (saxofon, klarinet) a Jana Švambergu (bicí)

Slovo autora (Miloš Orson Štědroň)

Václav Havel. Kdyby byl neexistoval, museli bychom si ho vymyslet. Jeho místo v československých dějinách je nezpochybnitelné. Myslím si, že velikost Havla nespočívá jen v jeho dramatickém a filozofickém díle, ale také (a možná, že i více) v jeho celkové osobnosti, vystupování na veřejnosti, zkrátka v jeho bytostném založení coby „zoon politikon – tvor společenský“. V tomto smyslu samozřejmě chápeme Havla jako pokračovatele Masaryka.

V duchu absurdní dramatiky však nabízím i jiný výklad: Havlův téměř neskutečný životní příběh působí jako přímé pokračování linie velkých - v českém prostředí vzniknuvších - (ne)skutečných ikonických archetypů. Od Golema přes Švejka a Robota až k Havlovi. Havel člověk měl pochopitelně dobré i špatné lidské vlastnosti. Zatímco Havel ikona, Havel pomník, Havel stroj, lidskými nemocemi netrpí. Ve své hře jsem se snažil podat tuto dvojlomnost Havlovy osobnosti za pomoci skutečných postav z jeho života. Ať už Miloše Havla, jeho strýce (a jakéhosi moderátora celého kusu), „velkého hráče a lva salónů“ a jediného filmového producenta hollywoodského stříhu, kterého jsme kdy měli, tak volně pojatých Havlových žen (Olga a Múza) či postavy Univerzála, který ztělesňuje figury a figurky světové i domácí politiky. Důležitou okolností života Václava Havla byla velmi tenká (pokud vůbec nějaká) hranice mezi soukromým a veřejným prostorem. V mládí se pohyboval ve vysokých společenských kruzích, za totality byl neustále sledován policií a od devadesátých let zase médii.

Velvet Havel je hudebním divadlem. Živá hudba umožňuje velkou stylizaci a havlovské téma se podle mě ani jinak zpracovat nedá. Proto může Václav Havel zpívat protestsongy, country i rapovat, Univerzál vyznávat lásku v italštině, Miloš swingovat a Olžiny emoce mohou mít podobu blues.

Velvet Havel není jen divadlem o Václavu Havlovi, ale měl by být divadlem o nás a o naší době. Havlovým krédem bylo vést dialog za každou cenu. Je to poselství, které bude mít význam, dokud bude lidstvo existovat.

Rozhovor s režisérem Janem Fričem

Havel Na zábradlí, to je docela kontroverzní téma... nebo ne?

*Když se to řekne takhle zkratkovitě, tak to tak opravdu zní. Myslím si ale, že je to potřeba brát z druhého konce, totiž, kde jinde uvést inscenaci o Havlovi, než právě zde. Hrozí samozřejmě kontroverzní přijetí, a k tomu bych se chtěl vyjádřit. Naše lehká kabaretní forma má být svéráznou poctou tomuto absurdnímu dramatikovi a politikovi. Dotýkáme se sice i kontroverzních detailů z jeho života, ale měl by to být pouze úsměvný komentář těchto skutečností, žádná polemika. Smysl pro ironii, smysl pro to udělat si ze sebe legraci byl Havlovi vlastní, a snažíme se s tímto pracovat. Vzpomeňme například na poslední, „vodnický“ záběr ve filmu *Odcházení*. No a v podstatě na celý tento film.*

Miloš Orson Štědroň hru koncipuje jako natáčení filmu, díky tomu se dá hrát s faktem divadla na divadle, Jiří Suk ve své knize o Václavu Havlovi píše, že Havel je problém především interpretační.

Jaká je vaše interpretace?

*Základní rámec Štědroňova libreta je vybudován na postavě Miloše Havla, Václavova strýce, špičkového filmového producenta z éry předválečného barrandovského filmu. Přímou ve hře Václav říká: „Kdyby nepřišel únor 48, nestal bych se dramatikem ani spisovatelem“. Pod čarou dodáváme, že bychom jej dost možná potkali u filmu. Vždyť poslední jeho dílo je film – *Odcházení*. Optika natáčení, „show“ jako odnož celoživotní „veřejnosti“ vlastního života tak do tématu zapadá. Václav Havel byl celý život sledován, jak tajnými službami, tak posléze ochrankou, ale také médii. A i dnes je tak trochu „veřejným majetkem“, legendou, ke které má mnoho lidí intimní vztah, pokládá ho za sebe. Fráze o svědomí národa a tak. Tohle „zbožštění“ se právě inscenace *Velvet Havel* snaží ironicky komentovat, možná s ním i polemizovat.*

Ve filmu *Občan Havel* o sobě VH říká, že na něj Češi delegovali svoje špatné svědomí, sám sebe tedy jako určitý symbol reflektuje, tohle máte na mysli?

*Ano. A podívat se na něj lehkou hudební formou, trochu jako na úspěšný prvorepublikový film, to by měl být *Velvet Havel*. Takže se diváci můžou těšit nejen na herce Divadla Na zábradlí v nečekaných rolích, ale také na jejich pěvecké výkony, a hlavně na živou kapelu ve složení klavír, saxofon, bicí. Bude to zkrátka koncert.*

Objeví se v inscenaci něco z Havlovy dramatiky, esejů, projevů?

Pracujeme i s tím, s jeho myšlenkovým vesmírem, dobré je také znát střípky z jeho života, s kterými si hrajeme.

Proč *Velvet*?

Libreto v podstatě sleduje především předrevoluční život Václava Havla, celá inscenace vrcholí sametovou revolucí. Co bylo dál, to už je naše současnost, to už visí na nás, je to naše východisko. A je sametové. Mluvili jsme o symbolu, a pokud ten symbol je hmotný, je z nějakého materiálu, je to samet.

A jak je to s tou pravdou a láskou?

Samozřejmě, že jednoho dne zvítězí.

Miloš ORSON Štědroň (*1973)

Hudební skladatel, klavírista, libretista, muzikolog a pedagog. Záběr jeho skladeb je široký, skládá komorní i orchestrální díla, hudbu pro divadlo i film, opery i muzikály. Jeho díla byla provedena v Evropě, Spojených státech amerických a v Jižní Americe. Je autorem desítek scénických hudeb pro pražské Národní divadlo, Divadlo Husa na provázku, Divadlo Komedie, Rubín, Městské divadlo v Mladé Boleslavi, Divadlo Disk, Městské divadlo ve Zlíně, Jihočeské divadlo České Budějovice ad. Nejraději však píše autorská divadelní díla, ke kterým si tvoří text i hudbu (*Kabaret Ivan Blatný*, *Kabaret Hašek*, *Tony D.* - hudební western o Antonínu Dvořákovi, *Divadlo Gočár*, *DNArt* ad.) Za tyto autorské projekty získal **Cenu Alfréda Radoka** (*Divadlo Gočár*, za nejlepší hudbu 2012) a **Cenu Divadelních novin** v kategorii Hudební divadlo 2012/13 (opět *Divadlo Gočár*), cenu Osobnost roku 2012 udělovanou festivalem Next Wave a dvě nominace na Cenu Alfréda Radoka.

Miloš Orson Štědroň VELVET HAVEL

Dramaturgie	Lucie Ferenzová
Scéna	David Černý a Jan Frič
Kostýmy	Lucia Škandíková
Hudba	Miloš Orson Štědroň

Režie **JAN FRIČ**

Osoby a obsazení

Miloš Havel	Petr Jeništa
Václav Havel	Miloslav König
Olga Havlová	Marie Spurná
Múza	Anežka Kubátová
Univerzál	Natália Drabiščáková

Hudební doprovod

Klavír	Miloš Orson Štědroň
Saxofon a klarinet	Pavel Fiedler
Bicí	Jan Švamberg

Světová premiéra **2. a 3. května 2014** od 19 hodin.

Repríza **14. května 2014** od 19 hodin

Inscenace vznikla za podpory **Nadace život umělce.**

